

Mi a református hit lényege?

A református hit egyszerű és igeszerű. Ez azt jelenti, hogy hitünket kizárólag a Bibliára alapozzuk. Ez az a könyv-gyűjtemény, amiben Isten kijelentette magát számunkra. A Bibliát emberek írták, mégis alkalmas útmutatás a hitre. A Szentírás szerzői, a „szentírók” ugyanis tapasztalataikról számoltak be. Több ezer éve születtek meg a könyvek, az azokban leírt dolgok a ma embere számára is üzenetet rejtenek. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy Isten változhatatlan. Ő akkor is ugyanolyan hatalmas és csodálatos volt, mint ma. A róla leírt tapasztalatok jelentik tehát az iránymutatást számunkra is. A Szentírás mindennapos olvasása ezért a református ember alapvető ismérve.

A Biblia alapján a Szentháromság Istenben hiszünk. Ez azt jelenti, hogy ő lényegében egy, azonban három személye, azaz „megjelenési formája” segít minket eligazodni az ő megismerésében. Az Atya Isten az, aki megteremtett mindent. A tudományos ismereteink hiányosak, azonban hitünk számára elegendő annak ismerete, hogy minden Istentől származik. Nem tudjuk hogyan történt mindez, de hiszünk abban, hogy az Úr a teremtés után nem hagyta magára a világot. Elküldte Jézust, a Fiú Istent, aki által utunk lehet hozzá. A kereszten elvette bűneinket, majd feltámadásával legyőzte a halált. Jézus Krisztus személye segít azonosulnunk Istennel, hiszen ő valóban átélte, mit jelent embernek lenni. Jézusra szeretnénk hasonlítani, az „ő képére formálódunk”. Mindehhez az erőt pedig a Szentlélek adja számunkra. A Lélek az, aki kipótolja hiányos ismereteinket, segít eligazodni a Bibliában és az életben. A Szentlelket ezért Pártfogónak is nevezzük. A Szentháromság így jelenti számunkra az egy, igaz, örök Istent.

A Bibliára alapozott hitünk, istentiszteleti alkalmaink, sőt egész életünk az egyszerűsége törekszik. Nem akarjuk ugyanis azt, hogy bármi elvonhassa a figyelmünket a mi Urunkról. Egyetlen célunk Isten Országának szolgálata.

Hitünk rendszere alapvetően a reformáció tanait követi, annak Kálvin János által képviselt iránya szerint. A reformátori teológia 5 alapelve irányadó hitünk megélésében.

- Kizárólag a **Szentírás** alapján hiszünk.
- Üdvösségünk **egyedül** a Jézus Krisztusba vetett **hit** által történhet.
- Bűneink bocsánata és az örök életünk **kegyelemből** adatik, nem érdemeink szerint.
- Ezért **egyedül Krisztusban** lehet bűneinkre bocsánat.
- Életünket így kizárólag **Isten dicsőségére** éljük.

Mindenestül Jézus Krisztus tulajdonai vagyunk. Ennek tudata ad számunkra békességet. Bármilyen is történjen az életünkben, Jézustól semmi sem szakíthat el. Az Úr gondviselése által élünk, mindent tőle kaptunk. Isten úgy tervezett életünk felől, hogy tehetséget és erőt adott nekünk.

Mi azonban születésünktől fogva kárhozatban éltünk. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy napról napra vétkezünk Isten és embertársaink ellen. Látásmódunk eltávolodott az Isten igazságától. Bűneink és testünk vágyai elhomályosítják értelmünket. Szükségünk van Istenre. Ahhoz viszont, hogy őt megismerhessünk, **megtérésre szorulunk**. Meg kell újulnunk Jézusban ahhoz, hogy Istennel kapcsolatban lehessünk.

Nem könnyű mindez, sőt magunktól képtelenek volnánk erre, hiszen a bűnökkel egyfajta „szemellenzőt” raktunk magunkra, így még a lelkiismeretünket is „hatástalanítottuk”. Isten ígéje, a Biblia olvasása ezért egy tükör, melyben megláthatjuk az igazságot magunkról és a világról. Segít abban, hogy hibáinkat felismerve Istennek bűnvallást tegyünk. Ha ez megtörtént, már semmi sincs, ami tőle elszakíthatna. Jó volna, ha mindez egyszer elég lenne. Nem vagyunk azonban képesek arra, hogy ne vétkezzünk újra és újra. Ezért minden nap meg kell térnünk (bűnbánat és feloldozás által), hogy Istennel kapcsolatban maradhassunk.

A célunk tehát Isten Országának szolgálata. De mi is ez valójában? Isten Országát nem egy térben vagy időben meghatározható birodalom. Emberek vagyunk, emberként gondolkozunk. Számunkra felfoghatatlan Isten tevékenysége, idő feletti léte, mégis megpróbáljuk őt emberi fogalmainkkal meghatározni. Jézus segített ebben, amikor „Isten Királyságáról” beszélt. Ez az Ország jelenti mindazt, ami Istenhez tartozik. A gyakorlatban ennek szolgálata alatt annyit értünk, hogy megpróbáljuk embertársainkat hitre vezetni. Egyetlen eszközünk erre a hitvallás, azaz hogy elmondjuk vagy megmutatjuk nekik, Isten mit tett velünk (megszabadított a bűneinkből, tiszta látásmódot adott, stb.). Isten dicsőségét munkáljuk azzal, hogy minél többeket megpróbálunk az ő dicsőségébe vezetni. Ez földi életünk értelme. Időnként, munkánkat e célnak rendeljük alá.

Ahhoz, hogy minél inkább szolgálhassuk Istent, szükségünk van segítségre és támogatásra. Kitől kaphatnánk a legjobb ötleteket, mit egymástól? A Bibliában is azt látjuk, hogy a szolgálat mindig közösségben történt. Mi is ezért lettünk gyülekezetté. Egymás hite és tapasztalatai által fejlődünk. Van, aki könnyebben tesz hitvallást, más inkább az életével mutatja az utat Isten felé. Ki-ki a maga tehetségével tesz hozzá közös szolgálatunkhoz. Református gyülekezeteink így építik Isten Országának dicsőségét.

Kádár Tamás György